

Необходимост от по-активен живот предавайки опыта и ценностите от натрупаните знания

В резултат на растящата продължителност на живота и на намаляващата раждаемост делът на възрастните хора в Европа бързо расте. Прогнозите са, че до 2050 г. съотношението на хората на възраст над 65 години спрямо населението в активна работна възраст (15-64 години) ще достигне 50 % - двойно повече в сравнение със сегашните равнища.

Тези демографски промени имат големи социални и икономически последици. Въпреки че положителните аспекти на по-високата продължителност на живота не следва да се забравят, настоящата ситуация поставя предизвикателства пред осигуряването на работна сила и пред социалните системи. Тъй като тези системи се основават на принципа на солидарността в рамките на поколенията и между тях, е необходимо да се поддържа балансирано разпределение на ресурсите между възрастовите групи.

По-възрастните хора допринасят значително за икономиката и обществото, но тъй като с времето тяхното знание и равнище на образование непрекъснато се подобряват, приносът им може да бъде допълнително увеличен за пълноценно използване на техния потенциал

Възможностите за активен живот на възрастните хора изисква да бъдат насърчавани всички групи от по-възрастното население, без оглед на пол, етническа и културна принадлежност и евентуални увреждания. Активният живот на възрастните хора дава възможност и за по-голяма солидарност между самите тях. Тъй като все повече възрастни хора се грижат сами за своите нужди и остават по-дълго време активни, обществото може да насочи повече подкрепа към онези възрастни хора, които са в най-голяма нужда.

Всяко поколение има свое самостоятелно значение за развитието на обществото и на човешкия прогрес. Старите поколения имат своите заслуги за създадените в периода на техния разцвет материални и духовни ценности, за акумулирания човешки опит и за мисията им да предадат най-ценното от него на подрастващото поколение. Населението на средна възраст има своя пълноценна изява в издигането на по-висока степен на социалния опит, в преосмислянето на традициите и моралните норми.

Проблемите на възрастното население в България са особено актуални. От една страна това се дължи на характерния за нашето демографско развитие процес на застаряване на населението. От друга страна все повече нараства интересът към потребностите на възрастните хора и към подходите и начините за насърчаване на техния активен и здравословен живот.

В ЕС се очаква продължителността на живота да се увеличи със 7,2 години за мъжете в рамките на прогнозния период - от 77.6 през 2013 г. до 84,7 през 2060 г. При жените очакваната продължителност на живота ще се увеличи с 6,0 години - от 83.1 през 2013 г. до 89,1 през 2060 г., което

предполага сближаване на продължителността на живота между мъже и жени.

За ЕС годишният нетен входящ миграционен поток се очаква да нарасне.

В Доклад на Европейската комисия за застаряването - 2015 г. е разработена прогноза и за България, според която: към 2060 г. коефициентът на плодовитост се очаква да нарасне едва с 0.3 п.п. - до 1.77; очакваната продължителност на живота при раждане при мъжете ще се увеличи с 10,4, а при жените - с 8,4 години; очакваната продължителност на живота на хората след навършване на 65 години ще се увеличи при мъжете - с 6,3, а при жените - с 6,1 години.

Населението в трудоспособна възраст (15-64 г.) се очаква да намалее с 1 904 хил. души. Работната сила (15-64 г.)⁴ се очаква да намалее с 1 285 хил. души. Коефициентът на заетост (15-64 г.) ще се повиши с 4,4 п.п. Коефициентът на заетост (15-74 г.) се очаква да се повиши с 2.2 п.п.

Предвижда се правителството да обърне внимание на няколко приоритета до 2017 г.:

1. Насърчаване на по-дълъг трудов живот на възрастните хора;
2. Насърчаване на участието, не-дискриминацията и социалното приобщаване на възрастните хора;
3. Насърчаване и защита на достойнството, здравето и независимостта в по-късна възраст;
4. Поддържане и засилване на солидарността между поколенията.

С цел пряко да се стимулира по-дългото оставане на пазара на труда на по-възрастните хора и косвено да се въздейства в посока на увеличаване на ефективната пенсионна възраст и за намаляване на ранното пенсиониране, през периода 2012 - 2014 г. са приети редица изменения в законодателството:

Министерство на труда и социалната политика съдейства още през 2012г да отпадне възможността за работодателите да прекратяват трудовите договори на работници или служители при придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, Според нашето законодателство няма ограничение пенсионерите да продължат да работят и да получават едновременно пенсия и трудово възнаграждение.

За хора придобили право на пенсия за всяка година осигурителен стаж след тази дата процентът е увеличен от 3 на 4 процента.

Здравен статус на населението. Обществени потребности за подобряване на условията за достъп до здравни услуги и удължаване на живота в добро здраве.

Необходим е качествено нов подход към финансирането на здравеопазването, основан на разбирането, че здравните разходи са инвестиция, която се възвръща чрез „добавени години живот в добро здраве“ и чрез преки икономически резултати, водещи до подобряване на благосъстоянието на цялото население.

Всички здравноосигурени граждани, независимо от възраст, пол, социален статус и местоживееене, следва да имат равен достъп до медицинска помощ.

Да се създадат условия за остаряване в добро здраве.

Създаване на условия за равен достъп до висококачествени здравни услуги, вкл. превенция, лечение, рехабилитация палиативни грижи.

Предприети са множество политически и административни мерки за адаптиране на социалните системи към дългосрочните тенденции на намаляване и застаряване на населението и на работната сила, но те все още не са достатъчни.

Нужна е допълнителна работа и усилия за подобрения в информационните системи и административната статистика по демографските проблеми и проблемите на стареенето на населението .

Предвижда се например 2080г. населението на България да бъде 4 925 270души и затова трябва сериозно да се замислим за деморафското развитие на страната, за да преуспеем в бъдещото си развитие като страна.

КАКВО Е ДА СИ СТОЛЕТНИК

Таня Йовева

Пред мен стои столетник. Всички и се радваме, но и се учудваме. Това е една достойна за уважение възраст. На 12 февруари тази година Минка Германова навърши сто години. Според самата нея, да достигнеш до тук не е трудно, но се изисква да бъдеш добронамерен към хората, да ги обичаш и, каквото и да ти се случи, да гледаш напред.

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Ваня Петкова, Илиана Пирянкova

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

Никога не съм си давала сметка, че човек може да достигне до тези години. За семейството ни това е реален факт. Вече 4 години живеем заедно и едва сега почувствах колко много любов е съхранила тази жена в себе си и я е отдала към децата си към хората. За нея семейството винаги е било всичко и затова го е обгрижвала с любов. Всички ще я запомнят като мъдра и трудолюбива жена и въпреки че е на 100 години непрекъснато повтаря: "Дайте и на мен нещо да правя". Тя обича да чете вестници, вълнува се от съдбата на другите, плете терлици, много се радва когато у нас дойдат гости. Тя ги приема с усмивка, разговаря с тях добронамерено, обича да им гледа на кафе.

Увлечени в ежедневието, ние почти не си говорехме за детството ни и знаехме само, че тя е един обичан от хората човек. Случвало се е, когато сме в родния ни град Нова Загора, хора да я спират на всяка крачка и да и казват "Здравей Мине". Тя не се уморяваше да се спира пред всеки и да намира какво да му каже. Позната е на много хора, защото е работила в

центъра на града, в халите, в магазин за продажба на млечни произведения. Всички е посрещала сърдечно, казвала им е по една добра дума и с каквото е могла им е помагала.

Тя е родена в будно малко село с чудесното име - Стоил войвода, То се намира само на няколко километра от Нова Загора.

Баща и се е казвал Добри Фартунов - известен в селото като заможен селянин и народен лечител.

При него са идвали много хора, за да им помага да подобрят здравето си. Имал е три брака и 6 деца. За съжаление майка ми остава сираче съвсем малка. Отрано опознава неволите и живота при мащеха. Благодарение на това става изключително трудолюбива - често работи на нивата, домакинства в къщи и става любимката на баща си. Винаги е била до него, помагала му е в ежедневната работа. Тя обича често да ни разказва за техния род с името Фартунов. Тъй като дядо и за една вечер окосил цялата ливада, хората го нарекли "Фартуната". От там дошло и името на рода.

Дядо Добри е бил опълченец. Интересното за него е, че обичал да изработва и поправя бурета, както и да ходи на риболов. Той също е живял дълго - повече от 95 години.

Това, за което майка ми съжالياва е, че баща ѝ не ѝ е разрешил заедно с приятелката си да продължи образованието в Нова Загора. Тя е била отлична ученичка и математиката много ѝ вървяла. В рода им е имало много добър математик - нейният чичо. Когато човек носи дарба в себе си, той рано или късно я показва на яве.

След време съдбата на майка ми и поднася много изненади, но тя не се предава. Сключва брак с Васил Георгиев, с когото си построяват къща в Нова Загора. Раждаме се и ние - аз и сестра ми Ваня. За съжаление и на

двете зрението ни е увредено, Майка ни тръгва по болници. Следват операции и здравословни проблеми, но тя решава, че трябва да направи всичко възможно, за да живеем като останалите деца. Чете на мен, за да завърша средното си образование в Нова Загора. Помага на сестра ми да продължи учението си и тя постъпва в музикалното училище за деца с увредено зрение в Прага. След това завършва консерваторията в България. Аз продължих висшето си образование в Софийския университет, дипломирах се и започнах работа в редакцията на сп. „Зари“ - орган на съюза на слепите в България. Ваня също постъпи на работа в училището за деца с нарушено зрение в София и помогна на много от тях да станат добри и известни музиканти.

Късметът е вървял винаги с нас. Независимо от здравословния проблем ние успяхме да си създадем добри семейства, здрави, хубави и възпитани деца. Благодарни сме на майка ни, че сме наследили нейната способност да създава лесно контакти с хората. На нея дължа и умениято си да плета.

Когато говорим за обичта на майка ни към хората, си спомням един случай, който трайно се е врязал в съзнанието ми. След като дойде да живее при нас в София, тя започна отново да работи като магазинерка. След известно време се наложи да напусне тази работа, за да ми помага при отглеждането на първото ми дете. Тогава много хора писаха в Дирекцията по търговия, за да я върнат отново в магазина, защото е липсвала на хората и това бе най-голямата награда за нея.

Сега често стоим една до друга и си говорим за миналото. Спомняме си, за незабравими срещи с хората, както и за нейното любимо място селото. Заедно с втория си съпруг построиха малка къщичка в село Смолско. Преди няколко години той почина и майка ми съжелява, че вече

не е в състояние да отива там през лятото, където двамата се грижеха за малкото си стопанство. Там садяха дръвчета, зеленчуци и се радваха на отгледаното с любов и на заобикалящата ги природна красота.

Когато баща ни почина бях на 20 години. Понесохме трудно тази загуба. Майка ни дори се разболя. Въпреки състоянието си, тя неуморно ни подкрепяше, за да продължаваме напред, учеше ни да си помагаме взаимно и да се грижим една за друга. Убедих се, че трудностите спомагат хората по-лесно да посрещат изпитанията в живота. Така те стават по-устойчиви и живеят по-дълго. Вярата в доброто прави майка ни истински щастлива, осъзнала смисъла на живота чрез вяра в себе си, отворено сърце към хората, много труд и постоянство.

МАЛКИТЕ СТЬПКИ - ДЕТСТВО ЗА ВСИЧКИ

Таня Йовева

Държавната агенция за закрила на детето приключи успешно проект "Детство за всички". Присъствах на заключителната конференция и бях много впечатлена от видяното, постигнато с много труд от добрите специалисти, координатори и Национални консултанти. Обхванати са били 19 общини. Всички активно са участвали в проекта за осигуряване по-добър живот за децата и младежите с умствени и физически увреждания.

В хуманните прояви общините са стигнали до там, че в социалните си услуги са минали значително напред, в сравнение с развитите европейски страни по отношение на преместването на децата в защитени жилище и в центрове за семейни грижи. Показани бяха много случаи, когато децата и младежите с увреждания са успели да проведат, да проговорят и дори да си намерят работа. Един от тях е

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Ваня Петкова, Илиана Пирянкova

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

Андон от Айтос. Той вече живее в хубаво жилище, има самочувствие на нормален човек, приели са го да работи в хотел в Слънчев бряг. Журналистите го търсиха за интервю, а той се чувстваше щастлив, че има какво да каже за себе си.

Затрогващ беше разказът и на специалистите от фондация „Лумос“, които работят за милионите деца по света да си върнат правото на семейство. От 2010 година насам те са работили много задълбочено и са проучили потребностите на децата и младежите с увреждания. Обърнали са внимание на лежащо болните деца, обучили персонал и ги убедили да ги слагат на столчета и да се хранят на маса. До тяхното идване никой не е разговарял с децата. Проблеми са имали и с младежите с предизвикателно поведение, но са успели да ги убедят да отидат в новите си жилища. По човешки са разговаряли с родителите на тези деца и младежи. Интервюта са направени с над 1378 родители. За съжаление само 47% от тях са пожелали да се срещнат с децата си. Пред нас застана и Теодора от Сливен. Майка ѝ плачеше и ѝ беше трудно да говори. Тези сълзи бяха от радост, защото е върнала детето отново при себе си. През седемте години в дома то е било преглеждано, лекувано, оперирано. Над 55 деца са претърпели интервенции. Тридесет и осем са лекувани в болници.

Ева Жечева - председател на Агенцията за закрила на детето, похвали за добрата работа Лидия Ликова от регионалния център в Созопол. Тя е превърнала това място в притегателен център за деца и младежи с увреждания. В Атия, едно красиво място за живеене, е открит център от семеен тип, в който има паралелка за обучение на децата, някои от тях дори посещават масови училища. Много важно е

персонала в тези центрове да се грижи за здравето и образованието на децата и младежите с увреждания. Те и това правят.

Впечатление направи изказването на Георги Димитров - кмет на Карнобат, който сподели, че от 26 000 жители са успели да изградят 11 социални заведения. По човешки той разказа за това, което правят в района по отношение на социалните услуги. С гордост заяви, че той също има дете с увреждане, което е успяло да получи необходимото образование и да си намери работа. Показан бе филм за работата в Чирпан.

Намерението на Министерството на труда и социалната политика е до края на 2015 г. всички деца да бъдат изведени от големите домове, които са отдалечени от населените места. Сега центрите от семеен тип се намират в градовете и по този начин децата могат да общуват с гражданите и да бъдат сред обществото.

Мина Владимирова от Столична община - директор на „Социални дейности” разказа за работата, която е свършена в София. Построени са 13 защитени жилища, като в 4 от тях са настанени младежи с увреждания.

Благодарение на този голям проект, финансиран от Европейския социален фонд, е създадена Национална мрежа за децата с увреждания. Така е създадена е една нова философия за грижата за децата и младежите с умствени и физически увреждания. Всичко това не би могло да бъде постигнато, ако не е повишена гражданската активност. Публичността и информираността са важни фактори за постигане на необходимите цели и добри ефекти. Проведени са 7 семинара в страната, различни обучения и резултатите не закъсняват.

Хубавото в случая е, че обществото се информира за различните събития и не е откъснато от това, което се случва с децата. От Държавната агенция за закрила на детето признават, че малките стъпки са направени, но предстои решаване на проблемите с образованието, след тяхното излизане от домовете. Все още се чувства необходимостта от индивидуална работа с всяко дете. Според Ева Жечева закриването на институциите не е самоцел, а означава промяна в мисленето и поведението на хората.

Теленор предлага работа на хора с увреждания

Телекомуникационният оператор Теленор България обявява началото на дългосрочна програма за професионално развитие и социална интеграция на хора с увреждания.

Програмата се казва Open Mind. Чрез нея компанията ще даде възможност на хора с увреждания да работят по конкретен проект в избрана от тях област за период от около 2 години, да обогатят знанията си, да усвоят нови умения и да подобрят своята конкурентоспособност на пазара на труда.

Теленор ще осигури на участниците в проекта отворена и достъпна работна среда и съответното за заеманата позиция финансово възнаграждение, съобщават от оператора. След приключване на участието им в програмата, участниците ще получат възможност да останат на постоянна работа или подкрепа за професионална реализация извън фирмата.

В рамките на първото издание на Open Mind, Теленор предлага позиции в следните области: Грижа за клиента, Маркетинг, Връзки с обществеността, Администриране на продажбите, Анализ на технически показатели, Финанси, Вътрешен одит, Юридически услуги, Снабдяване и Технологии. Кандидатите трябва да имат завършено средно или висше образование в зависимост от избраната област, добри организационни умения и силна мотивация, а компютърната грамотност е предимство.

Желаещите да се включат трябва да изпратят автобиография и мотивационно писмо на e-mail: openmind@telenor.bg до 15 юли 2015 г.

Програмата за хора с увреждания ще се провежда ежегодно като част от дългосрочната стратегия по корпоративна отговорност на Теленор и в рамките на глобалната инициатива на Теленор Груп Open Mind.

България е четвъртата поред държава, в която Теленор Груп реализира социалния проект. „Вярвам, че ключът към приобщаването на хората с увреждания е чрез пазара на труда. Работата в централата на Теленор Груп в Осло дава възможност на участниците да усвоят нови технически умения, да покажат своите уникални способности и да придобият увереност от работата си във водеща технологична компания. Теленор Норвегия стартира програмата през 1996 г. като до момента в нея са се включили над 200 души и близо 65% от тях са започнали постоянна работа след завършване“, казва Ингрид Ихме, директор на програмата в Теленор Груп и един от първите участници в нея.

Мениджър. News

<http://www.manager.bg/mobile/single.php?nid=69724>

Общество за всички

Таня Йовева

Напоследък усещам, че обществото се събужда за повече духовност, за добро отношение към хората с увреждания. В различни радио и телевизионни предавания се обръща внимание на хората в риск, които се нуждаят от подкрепа. Направи ми впечатление случая на група млади хора от неправителствената организация от Варна „Делфин“, която събира средства и е решила да подпомогне незрящи хора, като им закупила бели бастуни, говорещи апарати, апарати за кръвно налягане.

Питам се понякога колко ли много са хората, преживяли голямото изпитание да се борят с живота и да доказват, че въпреки всичко искат да бъдат полезни на себе си и на семействата си. Радостина е незряща. Преживяла е лошо детство и ето, че среща жена на улицата, която ѝ помага да вземе автобуса. След като я среща и се запознава с Радостина, жената решава да се обърне към предаването "Предай нататък" на БТВ. По този начин много хора разбират за съдбата на това борбено момиче и Наталия Симеонова, водещата на това предаване, решава да осмисли живота ѝ, да го направи по-пълноценен и приятен. И решава двете да ги изпрати на море, за да се насладят на прекрасната ни природа. Така тя показва, че все още има добри хора, които обичат да помагат на другите и по този начин се чувстват ценни и значими. Колко малко трябва понякога, за да се почувстват хората щастливи.

Днес от едно предаване разбрах за 92 годишна

американка е пробягала 42 км, за да събере пари за боледуващи хора. Самата тя преди е била болна и затова иска да помогне на други. Все повече се увеличават хората, които желаят да правят добро, за да се чувстват щастливи, а това само може да ни радва и да се гордеем с тях. Те без страх говорят за своите заболявания и помагат с опита си на другите.

Прави ми впечатление, че хората от Варна са много инициативни. Човек на инвалидна количка поправя такива колички, за да е полезен на хората, но за съжаление трудно намира части за ремонта. Това го притеснява. Той иска с труда си да е полезен и на останалите в неговото състояние. Но все по-често се срещат случаите, когато младите хора като доброволци се втурват да бъдат полезни на самотни възрастни хора, на хора с увреждания. Обществото ни се събужда за добро.

Преди години, като журналист пишех за проблемите на хората с увреждания, но никой не искаше да ми ги публикува. Тогава започнах да пиша по други проблеми, свързани главно със здравеопазването и успех. Но сега вече промяната е значителна.

Все повече слушаме за различни случаи, които будят възхищение и си казвам: „ Не съм сама”. Колко често чуваме, че млади хора жертват живота си за да спасят нечий друг - това ни прави горди, че имаме такива българи. Безспорно на проблемите на хората с увреждания се дава гласност. Самите ние трябва да бъдем по-смели и да изразяваме уверено това, което ни тежи. Едва тогава улиците в градовете и учрежденията ще станат по - достъпни за нас. Метрото в столицата ни е модерно-разполага е асансьори. Само по-трудно е за незрящите ориентирането в подлезите.

Все повече говорим за проблемите на децата с увреждания, за тяхното обучение и преместване в по-хубави и хигиенични жилища. Борим се за качествено и социално обслужване. Въпреки, че в България е все по-трудно да се намерят качествени асистенти. Майка ми е на 100 години. Само за 10 месеца сменихме 6 асистенти. Неприятното е, че те когато отидат да работят в развитите западни страни, работят както трябва, карат коли както трябва, а тук в България, в родната си страна, гледат всичко да мине през пръсти. Отнасят се безотговорно към поетите задължения. Обикновено се оплакват, че малко им се плаща. Убедила съм се, че не е точно така. Всеки човек е такъв, какъвто е той или е отговорен към нещата в живота или е нехаен. Ти можеш да дадеш рушвет на някого и той пак да не свърши работата както трябва. Много важно е да имаш нагласата за дадена вид дейност. Но обикновено повечето хора работят това, което не им допада, само защото трябва да се печелят пари.

При мен беше дошла асистентка над 60 години с над 10 операции. Обясни ми, че трябвало да работи, защото теглила голям заем. Страната ни щеше да се развива много по-добре, ако всеки си е на мястото и се отдава изцяло на своите задължения.

В повечето случаи хората разчитат на това, че няма добър контрол и си карат през просото. Познавам хора, които искат да помагат, но нямат възможност, защото за всичко са необходими връзки. Колко по-добре е ако търсим добрите специалисти, а не приближените до нас хора. След време съжаляваме, но е трудно да сменим посоката. Трудно ни е да кажем, че някои хора биха могли да бъдат полезни в друга област. Ето днес е международния ден на детето. Канал 1 на БНТ покани деца да участват в сутрешен блок. Те

разговаряха с големите хора, задаваха въпроси. Предаването бе много по-приятно и развлекателно. Важни са промените. Промените във всичко. Когато говорим за общество за всички, се налага повече да се оглеждаме около себе си, да помагаме и да създаваме настроение. Да ги приемаме такива, каквито са и да им помагаме да се развиват, за да могат да усетят и те грижата, вниманието и уважението, от което се нуждаят.

Сега очакваме милиарди средства за развитие на човешките ресурси. Да се надяваме, че те ще стигнат и ще задоволят конкретните потребности на хората. По този начин всеки човек – самотен или с увреждане, ще повиши самочувствието си и ще разбере, че и той може да има нормален, пълноценен живот.

Благотворителни детски кътове събраха средства за болните от муковисцидоза

В Деня на детето 1 юни Асоциация "Муковисцидоза" съвместно със Сдружение "Защо доброволец?" организираха благотворителни детски кътове в Южен парк София и в квартал "Капана" Пловдив. Доброволци от двете организации осигуриха възможност на децата да оцветяват гипсови

фигурки или да бъдат гримирани като любими свои герои. В столицата шареният павилион посрещна малките художници до езерото с лодките и блъскащите се колички при средния вход на Южния парк. Наред със забавлението, децата ще научиха, че така могат и да помагат на свои връстници. За рядката болест муковисцидоза разказваше информационният щанд на „Асоциация Муковисцидоза“.

Под тепетата в деня на детето от „Защо доброволец“ са подготвили и весела детска творческа програма с много музика, танци и театър.

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Ваня Петкова, Илиана Пирянкova

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

Акцията в Пловдив събра 963 лв, а тази в София – 327 лв., които ще бъдат използвани за закупуване на инхалатори за страдащите от муковисцидоза.

„Панаир на добрината“

25 червени рози, колкото са училищата у нас, приели призива да са с бяла тениска на бала, вместо с официални тоалети, добави днес към емоцията от последния ден в училище на организаторите на кампанията „Панаир на добрината „ дванайсетокласниците от Втора Английска гимназия „Томас Джеферсън“ в София, Асоциация Муковисцидоза България. Така, със символа на муковисцидоза за целия свят, председателят на пациентската организация Антон Алексиев им каза „Благодаря за съпричастието „,

„Страхотни деца, изключително отговорни, много будни и наистина състрадателни! Нямам думи да опиша възхищението си към Вас “ – са думите на Антон, който трудно крие вълнението си.

Момчетата и момчетата му отговарят с усмивка. „Чувстваме се щастливи от факта, че толкова много хора припознаха нашата инициатива и решиха да подадат ръка, като загърбят суетата в деня на изпращането си. Разбрахме за болестта след проучване за състоянието на пациентите с редки болести в страната, което направихме в началото на кампанията. Фактът, че муковисцидозата е най-разпространеното рядко заболяване и въпреки това за нея почти не се говори в обществото, както и липсата на грижи за пациентите, ни накараха да припознаем тази кауза. За нас е чест и удоволствие да се посвещаваме на тази инициатива и да създадем традиция в деня, в който напускаме училище, да сме съпричастни с по-слабите от нас”.

Тяхното съпричастие зарази абитуриенти от София, Търговище, Варна, село Ветрино, Правец, Пловдив, Бургас, Девня, Монтана, Дупница, Сливен, Ракитово, Твърдица, Благоевград, Панагюрище, Шумен, Велико Търново, Банско, Видин, Плевен, Враца.

Средствата, които „Панаир на добрината“ набира за страдащи от муковисцидоза тази година, ще подпомогнат закупуването на инхалатори. Те се ползват всекидневно по няколко пъти от всеки, страдащ от муковисцидоза, а не се покриват от Здравната каса.

Миналата година „Панаир на добрината“ подпомогна пеперудените деца.

Огромно БЛАГОДАРИМ на всички ученици в България от „Панаир на добрината“, които последваха сърцатата кампания на дванасетокласниците от Втора Английска езикова гимназия в София „Томас Джеферсън“ „Панаир на добрината“, посветена на рядката болест - Муковисцидоза. БЛАГОДАРИМ на техните родители, на учителите им и на всички партньори на кампанията:

Ето съпричастните училища.
II АЕГ „Томас Джеферсън“, София
II СОУ „Проф. Н. Маринов“, Търговище
Национална гимназия за хуманитарни науки и изкуства „Константин Преславски“, Варна
Професионална гимназия по текстил и моден дизайн, Варна
СОУ „Христо Ботев“, с. Ветрино
ГПЧЕ „Алеко Константинов“, Правец
Професионална гимназия по механотехника, Бургас
СОУ „Васил Левски“, Девня
Финансово-стопанска гимназия „Васил Левски“, Монтана
Гимназия „Христо Ботев“, Дупница
Професионална гимназия по транспорт, Дупница
Професионална гимназия по хотелиерство и туризъм „Академик Неделчо Неделчев“, Сливен

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Ваня Петкова, Илиана Пирянкova

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

ЕГ "Акад. Л. Стоянов", Благоевград
Професионална гимназия по индустриални технологии, мениджмънт и туризъм, Панагюрище
Професионална гимназия по строителство, архитектура и геодезия, Шумен
ЧПГ "АК – АРКУС", Велико Търново
Професионална гимназия по електроника и енергетика, Банско
ПГТ „Михалаки Георгиев“, Видин
Професионална гимназия по ресторантьорство, търговия и обслужване, Плевен
ЕГ "Йоан Екзарх", Враца
СОУ „Климент Охридски“, с. Ракитово,
ЕГ „Иван Вазов“, Пловдив
СОУ „Неофит Рилски“, Твърдица
Професионална гимназия по икономика, Перник

Арт терапията – необходимост за децата с увреждания

По повод Международния ден на детето, Министерството на труда и социалната политика стана домакин на изложба от картини, нарисувани от деца със специални потребности. Изложени са близо 70 картини, изработени в Център за обществена подкрепа в гр. Чирпан, от деца на възраст между 7 и 16 години. Изложбата ще гостува в министерството до края на месеца. Картините са продукт на прилаганата в Центъра арт терапия, която е силно застъпена в работата с децата и доказано дава високи резултати в процесите на тяхната интеграция и социализация.

Директорът на Центъра Милена Андонова сподели: „Арт терапията развива чувство на естетика, моторика, въображение и концентрация, което води до цялостно подобряване на социализацията на децата с особени потребности“. Гостите се запознаха с методиката на обучения на

децата, предизвикателствата в ежедневноата работа на социалните работници и социалната инфраструктура на региона.

В Центъра за обществена подкрепа младежите взимат уроци по изобразително изкуство по два часа на седмица. В него се предоставят социални услуги за семействата и децата от общините Чирпан и Братя Даскалови. Предстои разкриване и на сензорна зала, която ще спомогне за разширяване на обхвата и повишаване на качеството на предлаганите социални услуги в региона.

Правителството ще продължи процеса по деинституционализация

Над 1000 деца с увреждания вече живеят в близка до семейната среда

Сътрудничеството и конструктивният диалог са в основата на успеха на деинституционализацията в България, посочи заместник-министърът на труда и социалната политика Николай Николов по време на заключителната конференция на проект „Детство за всички“. Той подчерта, че по-доброто бъдеще на децата в България е ангажимент не само на

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Ваня Петкова, Илиана Пирянкoва

Художествено оформление: Илиана Пирянкoва

държавата, но и на цялото общество. „Правителството има воля да продължи процеса по деинституционализация, защото така ще осигурим по-добра среда за пълноценното развитие на децата от институции“, категоричен беше заместник-министърът.

Целта на процеса по деинституционализация е всички деца да бъдат изведени от социалните институции и да бъдат настанени в близка до семейната среда. Плановите на ръководството на социалното министерство са до края на годината всички деца с увреждания да бъдат изведени от институциите и настанени в Центрове за настаняване от семеен тип.

Основната цел на проект „Детство за всички“ е да се планират и приложат конкретни и ефективни мерки за реална деинституционализация на децата с увреждания. Резултатите от изпълнението му сочат, че 1172 деца с увреждания са изведени от специализираните институции и вече получават грижи, съобразно индивидуалните медицински и социални нуждите в 121 Центъра за настаняване от семеен тип и 16 защитени жилища в 72 общини.

Проектът е в изпълнение на Националната стратегия „Визия за деинституционализация на децата в Република България“ и се финансира от Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ на Министерството на труда и социалната политика. Той се реализира от Държавната агенция за закрила на детето в партньорство с Агенцията за социално подпомагане и Министерството на здравеопазването.

Обществото трябва да е солидарно и да се грижи за своите възрастни хора

Обществото трябва да е солидарно и да се грижи за своите възрастни хора, каза в село Попица, община Бяла Слатина вицепремиерът и министър на труда и социалната политика Ивайло Калфин. Той участва в тържеството по случай 10 години от откриването на Дома за стари хора в селото.

„Всички имаме задължение да помагаме на възрастните хора, които през годините са се трудили и дали здравето си за просперитета на държавата, но поради една или друга причина нямат възможност да живеят в семейна среда. Независимо, че понякога се изразяват съмнения в необходимостта да сме солидарни, аз вярвам, че точно солидарността е в основата на съвременното общество“, отбеляза министър Калфин. „Днес съм тук като министър, който полага усилия да продължи започнатото и да доразвива направеното в сферата на социалните услуги за хората в нужда у

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Ваня Петкова, Илиана Пирянкova

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

нас. Вашият дом е един от най-добрите домове за стари хора в страната. В момента работим върху различни социални услуги, разработваме и много нови такива. Надявам се, независимо от трудната финансова ситуация в страната, да имаме възможност да увеличаваме качествените услуги за хората, които имат нужда от тях – както на възрастните хора, така и на децата и хората с увреждания“, изтъкна вицепремиерът.

Работата в социалните институции не е лека: „Нужна е отдаденост, сърце и желание да работиш в домове като този и поздравявам всички служители за всеотдайността, с която работят и подкрепата, която оказват на хората в нужда“, отбеляза министър Калфин.

Домът за стари хора в село Попица е с капацитет от 60 лица. Той е изграден през 2005 година от Община Бяла Слатина със съдействието на Министерството на труда и социалната политика.

Стартира дуалното обучение

Беше подписано споразумение за създаването на Тематичен фонд за изпълнение на проект „Швейцарска подкрепа за въвеждане на принципите на дуалното обучение в българската образователна система“. Целта на проекта е да се създаде капацитет за прилагане на швейцарския модел за дуално професионално образование у нас. Пилотният проект предвижда Конфедерация Швейцария да финансира с 3,5 млн. швейцарски франка подобряването на професионалното образование в България.

През последните години имаме сериозен проблем с високата степен на отпадане от училище на децата. Вярвам, че с помощта на обединените

ни усилия ще постигнем още по-голяма ефективност в борбата с високата младежка безработица, както и с мотивацията – с това да покажем на младите хора, че има различни програми, по които могат да се развиват, да учат и да работят това, което искат.

Според данни на Евростат България има най-висок процент на безработни в Европа, които не желаят да си търсят работа. „Голяма част от демотивирани са младежи. Затова за Оперативна програма Развитие на човешките ресурси на Министерството на труда и социалната политика са приоритет младежите.

Институциите, съвместно със социалните партньори, вече разработват въвеждането на новата форма за професионално обучение. Дуалното обучение е предназначено както за ученици над 16 г., така и за лицата на пазара на труда. Новата форма на професионално обучение ще даде възможност на младите хора да се обучават на работното място и да придобият квалификация, която ще съответства в най-голяма степен на потребностите на работодателите. „Обучението трябва да е обвързано с качеството на работните места, с учебните програми, подготовката на наставниците и преподавателите“, уточни министър Калфин. За целта, отговорните институции ще продължат с проучването на европейския опит и привличането на чуждестранна експертиза в процеса.

**Вицепремиерът и министър на труда и социалната политика
Ивайло Калфин е награден с почетен знак „Стефан Стамболов“ за
лидерски принос в държавността за 2014 г.**

Министърът на труда и социалната политика Ивайло Калфин беше удостоен с почетния знак „Стефан Стамболов“ за лидерски принос в

държавата. Сред носителите на това отличие са д-р Желю Желев, Гиньо Ганев, Георги Първанов, Бойко Борисов, ген. Ангел Марин, Йорданка Фандъкова, Маргарита Попова.

„В България за последните 25 години имахме много различия и много разделения от различно естество – от политики, партии, цели на държавата затова накъде върви тя. Независимо от всичко, ние трябва да запазим единството си поне в едно нещо - уважението към тези, които искрено са искали да променят държавата. Положили са необходимите усилия за това България да бъде едно малко по-добро място. „

„Според мен тогава, когато говорим за лидерство, то трябва да се свързва именно с думичката кауза.

И аз, и моите колеги, всички ние се постаряхме да преодолеем различията, които сме имали през годините, в името на баланса в управлението, който да даде спокойствие и перспектива на гражданите. Дали ще успеем – времето ще покаже. Длъжни бяхме да опитаме. И тази дейност, с която аз се занимавам, вярвам, че е достойна да се превърне в кауза. Не само на мен, а на всички ни. Защото солидарността между хората е повече от достойна кауза. Намалването на огромните неравенства между хората. Намалването на острото противопоставяне по регионален, етнически, доходен и какъвто искате принцип. Намалването на несправедливостите. Защото ние живеем в едно общество.

Тогава, когато говорим за демография, ние не говорим само за бедните. Не говорим само за отделни етноси, говорим за качеството на живот на всички ни. Тогава, когато говорим за социална политика, не говорим за

благотворителност. Говорим за начина, по който българското общество живее, има самочувствие, помага на свои членове, които имат нужда.

Уверен съм, че това е една от темите, около които днес си струва да се обединим – да се обединим зад обществото, зад качеството на живот, който сами си създаваме и зад самочувствието, че не някой отвън, а ние тук, в България, можем сами да направим така, че да живеем по-добре.”

Политиката на равни възможности на хората с увреждания носи икономически и социални ползи

„Политиката на равни възможности на хората с увреждания носи икономически и социални ползи. Хората с увреждания имат нужда от подкрепа от институциите, за да не се чувстват изключени от обществото“, това заяви заместник-министърът на труда и социалната политика Лазар Лазаров на заключителна конференция по проект „Право е не онова, което някой ти дава, а нова, което никой не може да ти отнеме.“ Проектът е финансиран по програма “Прогрес“ на ЕС и основният му фокус е насочен към информираност на обществото за последиците, които законодателството срещу дискриминацията може да окаже върху живота им.

Равнопоставеността на хората с увреждания е заявен приоритет на европейско и глобално равнище и това намери израз в ратифицирането на Конвенцията за правата на хората с увреждания от Република България. „Всеки един трябва да зачита равнопоставеността в своето

ежедневие и всички ние трябва заедно са се борим за премахване на стереотипите, дискриминацията и насилието“, подчерта още заместник-министърът.

Настоящият проект подкрепя изпълнението на предходния двугодишен план за действие, съдържащ мерки за политики в областта на хората с увреждания, но същевременно направи възможно неговото продължение и в рамките на новия програмен период – в следващите 6 години. Той популяризира новите понятия и определения, въведени от Конвенцията, по начин достъпен за хората със зрителни, слухови и интелектуални затруднения. „Убеден съм, че тази промяна е без алтернатива. Политиката за хората с увреждания е инвестиция. Тя е инвестиция в потенциала на нашите деца, родители. Колкото по-бързо достигнем до това убеждение от това зависи нашия просперитет“ подчерта Заместник-министърът.

*През 2012 г. България ратифицира Конвенцията за правата на хората с увреждания. Министерството на труда и социалната политика разработи План за действие, който съдържа мерки за привеждане от Република България на нормативната уредба и политики в областта на хората с увреждания, в съответствие с разпоредбите на Конвенцията за правата на хората с увреждания (2015-2020г.)

Годишна среща на членове на EURORDIS в Мадрид

EURORDIS е европейски неправителствен алианс на пациентски организации, представляващ 678 организации на хора с редки болести в 63 страни. EURORDIS работи за изграждане на силна паневропейска общност на пациентски организации от хора, живеещи с редки болести.

Всяка година на събирането на членовете на EURORDIS присъстват над 200 пациенти, пациентски организации, политици и други заинтересовани страни с мрежови възможности и капацитет за провеждане на семинари за подобряване на живота на хората, живеещи с рядко заболяване. От тях на 30 новоприети или кандидатстващи организации се осигурява стипендия, която покрива пътните и настанителните разходи.

Семинарите за членовете на EURORDIS са предназначени да позволят на пациентите да развият знанията и способностите си, за да усвоят „добри“ практики на политики и услуги за пациентите с редки заболявания

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Ваня Петкова, Илиана Пирянкova

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

в тяхната страна и местните общности. Членството в EURORDIS предоставя възможност за достъп до мрежа, за споделяне на най-добри практики и повишаване на знанията относно въпроси, неразделна част от проблемите на членуващите организации и общности на хора с редки болести и близките им в страната на всеки от членовете.

От 26 до 30 май в Мадрид се проведе Годишната среща на Европейската пациентска организация. От България присъстваха десет души представители на пациентски организации за редки болести. Владимир Томов, Тодор Мангъргов, Антон Алексиев, Димитър Стоянов, Гинка Колчакова, Наталия Григорова, Полина Милушева, Емилия Пенева, Владимир Лазаров и Илиана Тонова имаха възможността да научат какви са планираните дейности на европейско ниво в полза на пациентите с редки болести през следващите 5 години.

Сред основните теми, разисквани на форума бяха изграждането на Европейски референтни мрежи за редки болести включващи експертни

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Ваня Петкова, Илиана Пирянкova

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

центрове от различни държави, които да обменят информация за протичането на съответните заболявания, ефективно лечение, изследвания, консултации. Изтъкнати бяха причините, поради които е важно и пациентите да се включат в изграждането на тези мрежи, и какво биха получили от тях.

Повод за гордост бе снимката на малката Яна от България, която е с булозна епидермолиза (от т.нар. „пеперудени“ деца – чиято кожа е нежна като пращеца по крилете на пеперуда). Тя бе посочена от организаторите като пример за добра практика, при която информираността за дадено заболяване е пресъздадена по деликатен и емпатичен

начин.

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Ваня Петкова, Илиана Пирянкova

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

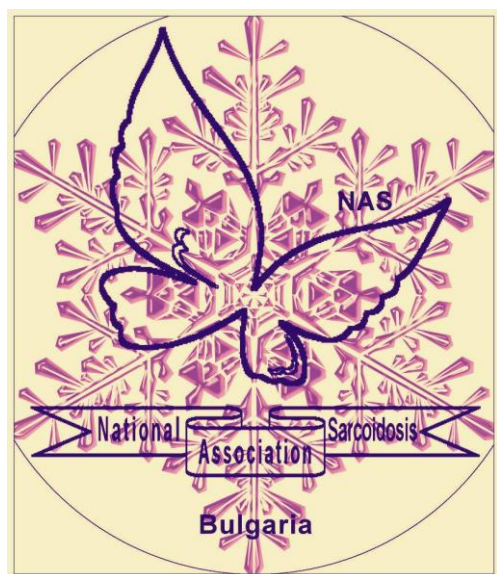
На срещата бяха споделени полезен опит на алиансите за редки болести от различни държави, стратегии и национални планове в тази област.

Да намериш четирилистна детелина

Надеждата, чийто символ е четирилистната детелина е присъща на всички нас, независимо болни или здрави.

За болните е изключително важна вярата, че утре нещата ще са по-добре, че няма да ме боли или ще се събудя и ще дишам нормално. Чакам да намеря моята четирилистна детелина, която да ми донесе късмета да бъде здрава.

Аз съм човек с рядко заболяване, в България един на сто хиляди има моята съдба и има моята диагноза. Символа на тази болест е снежинката, защото както няма две еднакви снежинки, така няма двама болни от саркоидоза с еднакви симптоми.

Редколегия

Главен редактор - Таня Йочева

Членове на редколегията: Кремена Йочева, Ваня Петкова, Илиана Пирянкova

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

При някои от болните настъпва спонтанна ремисия – те носят четирилистната детелина в себе си. Други развиват хронично заболяване, но при всеки е различно зависи кой или кои органи ще порази, затова се събуждаме уморени и отпаднали, сънувам, че ме боли и се събуждам, а ме боли. Дишам, но въздуха не ми стига. Имам приятели, които имат проблем със зрението. Трудно се придвижваме.

Миналата година от нашата организация кандидатствахме и станахме членове на EURORDIS (Европейската организация за редки болести). За всеки от нас е важно да обменяме информация с други, да потърсим надежда, че нещата ще се оправят. През май имаше среща на членовете на EURORDIS. Заминах за Мадрид. Исках лично да присъствам на тази среща. Благодарна съм и на ръководството на EURORDIS, че ми осигуриха стипендия за пътя и настаняването, и на НАХРБ (Националния Алианс на хората с редки болести), че ми помогнаха да осъществя това пътуване.

Няма да ви разказвам за лекциите, дискусиите и запознанствата.

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Ваня Петкова, Илиана Пирянкova

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

Ще ви разкажа за четирилистната детелина.

Между две обсъждания седяхме в дворчето на хотела, радвахме се на времето и зелената, изпъстрена с детелини тревичка, тогава Поли каза: „Аз ще намеря четирилистна детелина”. Погали, погали тревата и я откъсна „ЧЕТИРИЛИСТНАТА ДЕТЕЛИНА”. Няколко човека от българската делегация помолихме с надежда- „Искам и аз. Намери и за мен.” Тя се наведе, погледа и ... откъсна още една. Митко я сложи на баджа си и в дните на конференцията носеше гордо четирилистната детелина.

Може би всичко, което научих там да помогне на мен и на другите като мен. Да помогне на вас, да помогне на всички нас – та нали там ни се откриха две четирилистни детелини..

„ЧОВЕШКОТО СЪЗНАНИЕ И ВОЛЯ - МОЩЕН ЛЕЧИТЕЛ”

Националният алианс на хора с редки болести както всяка година организира **ОБУЧИТЕЛЕН ПСИХОЛОГИЧЕСКИ СЕМИНАР ЗА АЛТЕРНАТИВНИ ТЕХНИКИ И МЕТОДИ** за помощ, взаимопомощ и самопомощ за хора редки болести под надслов „ЧОВЕШКОТО СЪЗНАНИЕ И ВОЛЯ - МОЩЕН ЛЕЧИТЕЛ” , на 28-29 март 2015 година, в хотел „Русалка ” гр. Пловдив

Програмата включваше:

„Правила за здраве и младост” – Иван Гарабитов, *„Връзката - психика и тяло; човек, свят - потенциал.”* – Алексей Бъчев, *„Позитивната идея днес като ресурс за пълноценно утре”*- Петьо Коджабашев и Николина Христова , *„Словото и мисълта – мощен лечител или мит”* – Мадлен Алгафари, *„Тренировка на тялото и духа по системата на Норбеков”*- д-р Гузал Тажибаева от институт „Норбеков”, *„Холестичен подход към здравето”* – д-р Светла Балтова,

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Ваня Петкова, Илиана Пирянкova

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

„Случаи от практиката и тренировъчни упражнения” – Алексей Бъчев, „Природолечение, хомеопатия и фитотерапия при нелечими случаи” - д-р Атанас Михайлов, „Поддръжка на човешкото тяло и дух” – Васил Тосев, Събеседване с председателя на НАРХБ Владимир Томов.

ЛЕКТОРИ:

Алексей Бъчев

Един шокиращо различен отговор защо познатите рецепти, тайни, мега-тайни и стъпка-по-стъпка алгоритми за по-добър живот не работят толкова категорично, колкото ни убеждават, идва от българския (бивш военен) психолог Алексей Бъчев.

С над 20 години опит в работа с човешкия потенциал.

Алексей Бъчев е психолог, който няма да ви предложи поредната сугестия (внушение) за вашия собствен живот. При среща с него очаквайте да се ДЕ-сугестирате, да избършете дъската на съзнанието си от всички чужди модели, да седнете пред белия лист и да започнете да заживеете автентично.

Първите стъпки в тази посока той прави като психолог при експерименталната школа по чужди езици на създателя на науката "Сугестология" д-р Георги Лозанов - български учен (психиатър, психотерапевт и невролог) от световна величина, който разработва т.нар сугестопедия – десугестивна педагогика.

В последствие Алексей Бъчев работи като военен полеви психолог, където бързите и адекватни действия и краткосрочни резултати често

имат животоспасяващо значение. Последната му "щатна" длъжност е като психолог в Министерство на отбраната на Република България.

В последните години изследванията и работата на Алексей Бъчев с потенциала го отвеждат при редица национални спортни клубове и организации, за които своевременното откриване и използване на нови ресурси е от ключово значение за постигане на успех в условия на силно конкурентна среда.

Васил Тосев

Васил Тосев е един много специален човек, въпреки че той не счита себе си за такъв. Живее в Пловдив и е на 43 години. Известен е с това, че е единственият българин, посветен за дервиш в най-важния център на суфите - турският град Коня, където 700 години пребивават танцуващите от ордена Мевлеви. Там Васил е получил дервишкото име Вели, което в превод означава светец.

Животът на Васил Тосев е толкова необикновен, че би послужил за сюжет на роман или за филмов сценарий. От тежко болен млад мъж, тписан от официалната медицина, той се превръща в напълно здрав и духовно извисен човек, дервиш и учител по йога.

Иван Гарабитов

Иван Гарабитов е роден на 3 май 1945 г. в село Паничери. Бил е треньор по борба и рехабилитатор, тренирал е много изявени спортисти. Основател е на „Чинмой клуб“ за високо спортно майсторство. 37-годишната практика на създателя на методиката за възстановяване на организма като треньор в България и чужбина, показва еднозначно, че съчетанието от няколко метода, приложени целенасочено, редовно и

систематично, съкращава в огромна степен периода за постигане на високи спортни цели.

Приключва кариерата си като старши треньор на националния отбор на Ирак през 1991 г. Гарабитов се занимава с йога от 50 години. Бил запален по системата от цирков артист, който случайно минавал през неговото родно село. От 22 юни 1999 г. е ученик на индийския духовен учител Шри Чинмой, който съвместява духовността на Изтока с динамизма на Запада. В своя духовен център Гарабитов предлага комплексна методика, включваща система от дихателни практики и упражнения, диета, матрично-ритъмна терапия и др. Българският гуру по отслабване поставя 3 световни рекорда с бързото вталяване с повече от 50 кг на трима доста „едри“ българи.

Мадлен Алгафари

Мадлен Алгафари е българска писателка, психотерапевтка, преводачка, режисьорка. .. Израснала е във Враца, където завършва езикова гимназия. Дипломира се в СУ „Св. Климент Охридски“ съвместно с НАТФИЗ „Кръстьо Сарафов“ — специалност: режисура за драматичен и куклен театър. След дипломирането си, работи в БНТ като редакторка и водеща. Завършва и Софийски Университет "Св. Климент Охридски" - Философски факултет, специалност - психология. Първенец на випуска с наградата на Проф. Генчо Пиръов.

д-р Светла Балтова

Лекар със специалности кардиология и ревматология, практикуваща в последните 10г. холестична медицина. Автор на книгата "Астрология и

астрипсихология" и съставител на сборника за здравословен начин на живот поред Учението на Петър Дънов "Здраве, сила и живот".

д-р Атанас Михайлов

Д-р Михайлов се занимава с хомеопатично лечение от близо 30 години. Ежедневно съветва стотици хора как да преборят болестите чрез средствата на природата. Преди 20 г. той се разболява от тежка бронхопневмония. Шансовете му да оцелее са малки. Оттогава пази снимка на белите си дробове и когато я покаже на специалист, той винаги задава въпроса: "Този човек от снимката жив ли е?" Д-р Михайлов тогава успява да се излекува съвсем сам за 3 дни, като поставя компреси с извара в тензух върху възпалените си дробове. "Колкото и невероятно да звучи, природата предлага лекарство само на една ръка разстояние от нас", казва д-р Атанас Михайлов. За съжаление обаче има болести, за които нито съвременната, нито древната медицина са намерили пълно лечение. Природното лечение дава надежда и в случаи, които се смятат за нелечими. Днес науката открива все повече растителни продукти, които съдържат веществата, така мощни, както и лекарствата, използвани при химиотерапията. Природните обаче нямат никакви вредни ефекти и, разбира се, не са токсични, казва билколечителят.

Д-р Гузал Тажибаева

Гузал Тажибаева е треньор по личностно развитие, преподавател по системата на Норбеков. Ученичка на М.С.Норбеков от 2001. В миналото – доктор неонатолог, днес – треньор по личностно израстване, консултант по оздравителната методика на Норбеков .Системата

позволява така да се активизира организъмът, че той започва да се справя с недъзите, които човек е носил в себе си години... Най-често се справя с проблеми със зрението, нарушения в гръбнака и в ставите, заболявания на щитовидната жлеза, гинекологични болести, заболявания на дихателната система, сърдечни болести, проблеми с храносмилането... . Именно при хроничните състояният системата на Норбеков дава перфектни резултати!

Петьо Коджабашев

Сертифициран водещ по Холотропно дишане – завършил GTT (Grof Transpersonal Training), Ребалансинг терапевт (дълбока терапия с тялото), сертифициран психотерапевт – “Позитивна психотерапия” към Висбаденската академия по психотерапия (WIAP). Води групи по Холотропно дишане и практикува като Ребалансинг терапевт в България, в Русия, Латвия, Украйна, Тайланд и други страни. Въвежда за първи път за България обучителен процес на модулен принцип в метода Ребалансинг.

Като естествено продължение на семинара на 20.05/ сряда/ от 17. 30 часа в "Пациентски център НАЕ и редки болести" - гр. Пловдивсе проведе

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Ваня Петкова, Илиана Пирянкova

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

среща с д-р Мариета Желева. Научихме и обсъждахме как и какви техники можем да ползваме за да помогнем на тялото си.

Д-р Мариета Желева-

Дерматолог, дългогодишен асистент по кожни болести в МА – Пловдив. Квалифициран иглотерапевт. Основоположник на СКЕНАР терапията в България – утвърден практик и международен преподавател. Пионер на енергийната психология сред медиците в България. Председател на научния съвет на Българската асоциация за развитие на енергийната психология.

Здравата основа на медицинското образование и дългогодишната практика са базата за високата ефективност на комплексния ѝ терапевтичен подход, съчетаващ меридианна терапия и енергийна психология.

„Психосоциален патронаж за хора с редки болести

Сдружение „Българска Хънтингтън Асоциация” с партньор Национален Алианс за хора с редки заболявания, стартират проект - „Психосоциален патронаж за хора с редки болести “

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Ваня Петкова, Илиана Пирянкova

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

Редките заболявания, засягат повече от 400 000 хиляди души в България. Повече от 80% от тях за съжаление са нелечими. Психическата и социална травма от диагнозата обаче, биха могли да се преодолеят !

Поради слабата разпознаваемост и липсата на лечение, редките болести са често пренебрегвани и дискриминирани, а хората страдащи от тях изолирани и поставяни в безизходна ситуация. Често до достигането на диагнозата води дългогодишен и трънлив път водещ от лекар на лекар от болница на болница, стопяващ бюджета и психиката на засегнатото семейство. Наличието на специализирани социални услуги фокусирани към потребностите на хилядите хора с редки заболявания в България, биха спомогнали успешно да се интегрират, живеещите с диагнозата „рядка“ болест. Специализираните социалните услуги са важни за подобряване на глобалната социална грижа за пациентите, изграждайки пътят им към интеграция чрез информираност, консултиране, овластяване, подsigурявайки зачитането на правата им и насърчаване на автономията им и грижещите се за тях, както и тяхната интеграция в общността. Не на последно място, специализираната социална услуга предоставя съществена връзка между медицински, административни и социални заведения от една страна и пациентите и техните семейства от друга.

Сдружение „Българска Хънтингтън Асоциация” ще предоставя бесплатно в периода 15 май 2015 година – 15 ноември 2015 година

1. *Ежемесечни психологически консултации на 25 пълнолетни лица, засегнати от рядко заболяване постоянно или временно живущи на територията на град София.*

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Ваня Петкова, Илиана Пирянкova

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

1. *Ежемесечни консултации със социален работник* на 25 пълнолетни лица, засегнати от рядко заболяване постоянно или временно живущи на територията на град София.

Консултациите ще се предоставят в семейната среда на потребителите, с които е сключен договор, като за целта психолога и социалният работник ще посещават потребителя в неговият дом по предварително уговорен график.

Във връзка с иновативната социална услуга предоставяна по проекта, ще бъде създаден *Наръчник за психосоциална подкрепа на хора с редки болести*, в чието изграждане ще се включат потребителите на социалните услуги и техните семейства, екипът предоставящ психологическите и социални консултации и специалисти от Института по социални дейности и практики (ИСДП) в град София.

Незрящ министър в гръцкото правителство

През януари 2015 лявата коалиция Сириза печели изборите в Гърция. Новият премиер Алексис Ципрас веднага състави правителство. В него постът на министър на здравеопазването се заема от незрящия Панагиотис Коуроумплис. Той е и говорител на Сириза.

Шестдесет и три годишният Коуроумплис загубва зрение в детството си вследствие избухване на бомба останала от Втората световна война. Години наред се занимава със социална и здравна проблематика и с активна политика. Бил е и заместник председател на социалистическата партия ПАСОК. От правителството изразяват увереност, че като незрящ той ще може успешно да решава социалните проблеми на хората.

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Ваня Петкова, Илиана Пирянкova

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

Историята на Лиса Рейд

Австралийският ежедневник Дейли мейл публикува историята за чудодейното завръщане на зрението на 38-годишната Лиса Рейд. Това се случило преди 14 години. Лиса живее в Оукланд, Нова Зеландия. До 24 годишна възраст е била незряща. Загубва зрението си на 11 години вследствие на тумор, който потиска очния нерв. Дълго време води трудния живот на незряща. През 2000 година Лиса получава съдбовен удар. При навеждане си удря челото в масичката за кафе. След като установила, че не си е счупила главата, си легнала да си почива. След като се събудила сутринта, открила, че започва да разпознава очертания и цветовете на околните предмети. След години тя вижда отново своя брат вече като голям мъж. Това много я шокира. "Не мога да опиша радостта от връщането на зрението ми," споделя тя с журналистите. Дори лекарите не са в състояние еднозначно да обяснят какво е освободило нейното зрение. След необичайното оздравяване Лиса се омъжва и има дъщеря Медисън, която вече е подрастваща госпожица. Днес Лиса още използва помощта на кучето водач, защото зрението ѝ не се е възстановило на 100%. "Радвам се на всеки ден и на всяко действие. Харесва ми нормалното пазаруване в супермаркета, не мога да се нагледам на зелената трева и синьото небе," разказва младата жена.

списание "Зора"

превод от чешки Ваня Петкова